కథానిక

వ్యర్థజీవి

అది యవ్వనం తొణికిసిలాడుతూ అందంతో మనమిమూడ తున్న వయసు జరిగిన సంగతి: నిజానికి పెట్రోనిస్ కొనాల్ కాన్, తన ఆరాధకుడు, ప్రక్కగదిలో ఉన్నాడు. ఎండ తీవ్రంగా ఉంది. అప్పటే భోంచేసి చక్కబాగు పారా తిప్పు రోగ దంపల్ చిరాకుగా ఉన్నాడు నికోలాస్. ఇద్దరికీ కూడా విసుగ్గా ఉండవలంట్ల చల్లబడగానే ఏ కాలువ్వద్దో మనుపంటున్నాడు.

ఇంతలో తలుపులిట్టేసి వచ్చాడెంది. కూర్చున్న పెట్రోనిస్ చుట్టుకున్నవేలి ఎనరిని ప్రక్కార్థంగా పాపాలకళ్ళలోకి చూశాడు.

'పాస్టుగారు నీమెమ! లేకపోతే ఆడపిల్లలా!' అంటాడు. పాపా స్నేహితురాలియితే పర్యాలేదులికి. పోస్టుమాయలో ఆడుల కడలలపిన అవసర మే లేదు. ఐనా ఎందు కేనా మంచిపని ప్రక్కగదిలోకి జల్లి పోయాడు.

పాపా తొందరగాబట్టి తలుపు తీసింది. ఆకచ్చివ్యక్తి ఆ మెజాకపున్న వారెయా కాదు. ఒక అపరిచితస్త్రీ. మనిషి వాలుగు బట్టి మర్యాదస్థురాలని చెప్పవచ్చును. ఎంతోమారుగంటిది పరుగెత్తి వచ్చినట్టుగా ఆయాసంతో కనపడ్తోంది.

'ఏమిటండి అంది' పాపా.

ఆ స్త్రీ పలుకనే జవాబిచ్చుకోలేదు. గడ లోకివచ్చి గడ..తా కలతజూసింది. విసుగ్గా ఇంకనూ లేక కూర్చుంగో స్టట్టు జతికిన పడింది. మాట్లాడ్డానికి ప్రయత్నిస్తోన్నట్టు పెదవులు కదిపింది.

పాపా కేసి తేరిచ్చి తిరిగి 'మా ఆయన ఉన్నారా' అనిఅడిగిందామె. ఏడుపుకల్ల కళ్ళు ఎర్రజబ్బి వాచాయి.

'మా ఆయనా పాపా కెంబుతో భయం కలిగింది. పాలిపోయిన మొహంతో మళ్ళా 'మా ఆయనా' అంది.

ఆ మాటలతోనే నికోలాస్ పెట్రోనిస్,

'లేదండి నేనెవరినీ ఎరగను' అంది తేలబడుతూ.

ఇద్దరూ కాసేపు మాట్లాడకుండా కూర్చున్నారు. ఆ స్త్రీ ఆయాసం,రణగుతగ్గినాకా దుమాలతో విసుగుపడుచూ కూర్చుంది. పాపా ఒర్పిర్యాంతో ఆమెకి కర్చ్చుగేంచి, బొమ్మలాగ భయంగా కూర్చుంది.

'మీ ఆయనా లేరంటానా' అని ఆ స్త్రీ తమాషాగా వవ్వుతూ అడిగింది.

'మా ఆయనగురించి అడుగుతున్నారో తెలియుచలేదంది పాపా.

'సంగ్రానాచిని! ఏం తెలియదు పాపం. పాత్రుకి! నిన్నుగురించి నిజం ఇలా చెప్పగల్గినందుకు సంతోషిస్తున్నాను.'

ఆమె కళ్ళవైపు, ఆమె ప్రజ్ఞని చూస్తే పాపా కెంబుతో ఒకవిధమైన భయం కలిగింది. లేత తమలపాకులా ఉన్నఆమెని చూస్తే పాపాకి జ్ఞిగేసింది. తెల్ల బుగ్గలు, ముక్కుమీద మచ్చ, ముందర కత్తిరింపు జుట్టు-ఎంతచుచ్చినా అంతేగా అది ఛీ! ఆమెముందు నిల్చుండుకి కూడా జిగ్గేసింది. ఆ కత్తిరింపు జుట్టు లేకపోతే ఆ గౌరవ కుటుంబీకురాలి దగ్గర కూర్చోవాలంతగ చిన్నతన మనిపించేది కాదేమో!

'మా ఆయనకే. ఎక్కడున్నా నాకేం లెంగలేదు. కాని పోయిన డెబ్బుతోనం పెట్రోనిస్ గాలిస్తున్నారు, ఆ కెట్టు చెయ్యాలని, ఇదంతా తమరి మహిమేగా.

చేచి ఆమె ఆమె గడలో పచార్లు మొదలెట్టింది. పాపాకి ఆమెమ మాట్లాడ్డం కాస్తో కాస్తో ధైర్యం ఎక్కువ కాస్తోంది. ఏం చెయ్యాలో తెలియడంలే దామెకి. అసలు సంగతేమిటో బోధపడలేదు.

'ఇదాగో పట్టుకునిఅరెస్టుచేస్తాం' అనమ సంగెలు జారుసిని ఏడుస్తోంది. ఏడుస్తోనే 'ఈక్షణికి! జాగ్యంలెదంలో చేసెయనుకు. నీయిష్టాలా! పాపం! నాకంత దిక్కు లేదు. పింటుబన్నా వాకేకులుటా! దిరిపిస్తాంబాగ్ నా కింత దిక్కు చేసుసీకంకె కనికట్టు పీసెమ! నన్ను ఎక్కువనాకన్నా,.తెట్టుగూడ, పక్షి వయం నాకన్నా, నన్ను కరుకుంచేనా కెదురా లే రీ ప్రపంచంలో. ఒక్క చే ఉన్నాడింక. నన్ను, నా పిల్లిని నూడ నాకే ఆధరవరు లేక్కచే ఉన్నారు. దెవుకికి న్యాయంలేదు! అంది పైకి చేతు తెగ్గిచూపినూ, ఆ లోదవస్థలంలోకూడా ఆమెకి పాపామీదున్న ద్వేషం, అసూయం స్పష్టమౌతున్నై.

ఆమెమెళుకు కోపంతో ఎర్రబడింది.

'నా ఉసు కెలాగా తెలుస్తుంది నీవు. భగవంతుడు నా పేరుపుని నీకేలాగా కీడే చేస్తాడు. లేకపోతే మేలు జరుగుతుంటే నాకా! జరికెలోను నాకసం. ఎప్పుడైనా తుస్తుంది. అప్పుడు జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని ఏడ్చుతావ్.'

మళ్ళా కాసేపు మాట్లాడకుండా కూర్చుకుంది. చేతులుకట్టుకుని గడంతా అలంకరిస్తుంది. పాపా కేంచెయ్యాలో తెలుకు ఏమీ తోచక మనుసుతోండరి భయపడుతూ ఆముకేసి చూస్తోంది.

'నాకా సంగతేం తెలియదమ్మా' అని చావుగుమంది.

'అబద్ధాలు!అని అరిచిం దామ్రీ.ఆమె కళ్ళు చింత నిప్పులాగ ఉన్నాయి.

'నాకంతా తెలుసు. నన్ను చాలా కొలంకుంచి ఎరుగుదురు. నీతో పెట్రోళ్ళి నించీ ఉంటున్నారన్న సంగతి కూడా నాకు తెలుసు.'

అవును.వెళ్ళే వీ. ఏం చెయ్యగుంటారు నన్ను! చాలామంది వస్తారు నాకోసం. కాని నే కేసదనీ రమ్మని బ్రతిమాలలేదు. బుబరంతో పెట్టలేదు.అవును కిష్టమై వచ్చారు. అంతే. నేను రమ్మనలేదు.

'వాళ్లు డబ్బుపోయిం దంటున్నారు. ఆఫీసు డబ్బు వాడుకున్నా రన్నమాట. అమ్మగారికోసం మనవి చేశారు.' ఆమె కాపీ పాగింది,

మళ్ళీ ఇలా అంది.

'ఏకేం నీతికెక్క పోకచ్చును. పాపం చెయ్యవడం కోపమే పుట్టాలా! మాలాటివా స్కుంచబట్టే ప్రపంచం ఇలా తగలపింది. కాని నీకా మానవత్వం పూర్తిగా నశించిందని ఎవరూ అనుకోకు. ఆ యవ కుపెగ్గాం విద్యలున్నాయి. కోర్టుజట్టి కైలాటి లాక్కువస్తే మాకేం దారికేలేదు పిల్లలూ చేమా నట్టుగా మాడి చావాలి. తెలిసిందా కాని కీన్నుంచి తప్పించుకోవాలికి పీలంలేదు. ఇవాళకి మ్మిదుపంటల కూచిపిస్తే చాలు. వదలిపెట్టారు, ఒక్క బొమ్మిది వందల కూలిబ్బు! అంతే కావాలి.

'రొమ్మిదివందల రూపాయ్లు! అంది పాపా నెమ్మదిగా'నాకేం తెలియదమ్మా.

'నీదగ్గర డబ్బు ఉంటదనుకు. నీడబ్బు ఇమ్మని ప్రాధేయపడటం లేదు. నేనడిగేది లేదు. మొగాళ్లు నీలాంటివాళికిమంచిమంచి వస్తువు లిస్తారు.ఆమాటచెప్పి ఇచ్చేయిమ్మ. చాలు.'

'నాకేమీ ఇవ్వలేదమ్మా' అని పాపా ఏడ్చింది. పాపా కిష్టపోకి పంగతి బోధ పడింది. ఆమె ఎంతపనచ్చిందో అర్థమైంది పాపకు.

'ఆలాగయితే నీవనుబంధి.తకట. నాదీ ఊళ్ళో వాళ్ళదీ, చివరకి ఆఫీసు డబ్బు కూడా వాడేశారు. ఇంతా నీమైనట్టు, పోరతి కర్పూరం లాగెండు నిముషాల్లో అయిపోయిందిరా, పిన. నీవ బతిమాలు పంటూ. ఇం చేతులుకాళ్ళ నుంగో. చిరాకుపడుతుంది మనసు బాగాలేకపోతోందనా నీవీ అనుకోకు. నవ్వుతున్నా అసహ్యం చు పుంటున్నానని తెలుసు. కాని నా పరిస్థితిలో నవ్వు ఉన్నా నవుకుని ఆలో చించు. నాదస్తులు నాకివ్వెయ్యి. నీకు దగ్గరపెట్టా దమనుకోకు. ఇవ్వేసెయ్యి. రక్షించినదానికావాలు నీమేలెన్నిటికో మరచి పోను.'

పాపా తలనిప్పకూడా, 'అలాగే ఇచ్చే దాన్ని.కానిదైన పాపేగా చెప్పుబన్నాను. నాకౌయిన ఏమీ ఇవ్వలేదు. నమ్మండి కాని ఇంతిలో ఏతోట్టాపకం వచ్చినట్టు

'అజ్ఞానం వచ్చింది. ఏకో రెండు వస్తువులిచ్చారు. కానలిస్తే ఇస్తాను తీసి కోండంది' ఖంగానుగా.

డ్రాయరులాగి ఒకనాలా ఒకకెంపు ఉంగరం తేసి ఆమెకిచ్చింది. ఆ స్త్రీ కిస్గేసింది, మొహం లజ్జతో ఎర్రబడింది. ఆమె అభిమానం దెబ్బతిన్నట్టయింది.

ఖంగారుగా లేవబడుతూ 'ఇదేమిటి, ఇదివద్దూ నేమటి? నేనేంచయ మాడమని నిన్ను ప్రార్థించడంలేదు. నాని నాకిమ్మ న్నానా నాని తిరగల వస్తువులు పుచ్చుకుంటూ నిమ్మన్న లేదంది' రోషంతో.

'ఇదివరకూనాను మీరిద్దరూ చీచీ ఏ కారు పల్లోన్నప్పుడు నీ నగలన్నీ చూశాను. కనక అబద్ధాలు చెప్పి లాభం లేదు. నన్ను మోసగించలేవు. ఆఖరుపారి అడుగుతున్నా, నా వస్తువులు నా కిస్తావా ఇవ్వవా చెప్పు ?

'నాలా తమాషాగాఉంది. ఛలేనాను మీరు. నేను ఆ గాలాఉంగరం తీస్త ఇంతోటి ఎరగను. జట్టుపెట్టుకు చెప్పన్నా. నా కాయసేం ఇవ్వలేదు. ప్రాణాలు మీనాయి తీస్తు' అంది పాపా.

'మాటాయా !' ఆ స్త్రీ నికటంగా నవ్వింది.

'ఇంట్లో మింగమెతుకు లేదుగాని ఇక్కడ అమ్మగారికి మీనాయి! అలా గయితే వస్తువులు తిరిగి ఇవ్వవలసు కోలేదా ?'

పాపా ఏం మాట్లాడలేదు.!

'ఇంక నేనేం చెయ్యగలను? రొమ్మిది వందల మూలిబ్బియ్యలేకపోతే ఆయన్ని పట్టుకుపోతారు. ఇంక అందరం ఏమి అవ్వాలంటే. ఇంక్కడా కూటమన్నే. దీన్ని వదలనా? లేకపోతే కాళ్లమీద పడి రక్షించమనా ?'

నుంచెలు జారుపంటూ ఆమె 'అమ్మని పాడుచేశా. ఇంకా నా రక్షించు. ఆయనమీద ప్రేమ లేకపోవ వన్న. పిల్లల్ని కనకకెంచు. వాళ్లం చేశారు నిన్న. !'

చిన్నపిల్లలు పీఠిలో నిబ్బుని ఏడుస్తూ న్నట్టనిపించింది పాపాకి. ఆమె నుండె నీరయింది. బస్లు జలదరించింది. ఏడుపు ఆపుకోలేకపోయింది ఏడుస్తూ.

'నన్నేం చెయ్యమంటారు. నేను మీ ఆయన్ని పాడుచేశానన్నారు. నీమరా ల్నన్నారు. శత్రువుమీద బట్టుపెట్టుమని చెప్తన్నా. నమ్మండి. నేనా రెండు వస్తులు తప్ప ఆయనికేం ఎరగను. మేం అందరైన మర్యాదస్థుల్ల. అర్థాయిస్తాం. పెద్ద్రా విన్ ము ర్యాదస్థులు. వస్తే రానివ్వాం. మేం అందర్నీ అర్థాయిస్తాం. అంది.'

'నేనూవాస్తువులదుకుతున్నా.ఇచ్చెయ్. ఎన్ని పాట్లు ఆడుకుంటుంన్నారు నిన్ను ! ఎంతో నీవడపిపోతున్నాను! కాళ్లమీద పడకా ఇచ్చేయియ్యి, నా వస్తువులు నాకి చ్చెయ్యి. నన్ను రక్షించినదానివౌతావ్.'

పాపాకి భయం వేసింది. ఇంత నే పు ఫీనాలో పిట్టకి నిండించినస్త్రీ ఎంతలా వీనపడిపోతోంది. తన కాళ్లమీద పడ డానికి కూడా సిద్ధపడ్తోంది! నిజంగా కాళ్లు పట్టుకుంటుందేమోనని భయపడిం దామె. చేతులతో వద్దని చెప్పబోయి.

ఆలాగే ఇస్తానంది. కాళ్ళమీద పడతా నన్నదుకు పాపకి కోపం వచ్చింది. కళ్లు తుడుచుకుని 'అలాగే ఇస్తా కాని అని నికోలాస్ ఇచ్చివరిశాడు. ఎవరో ఇచ్చా రు మరి.'

డ్రాయరులాగి రత్నలపైపు నిమ్మ కాళ్లెత్తు, గాజులు ఉంగరాలు తీసింది.

'కావలిస్తే ఇవన్నీ తీసికోండి. కాని ఇదివట్టుకు నే నాయన దగ్గర్నుంచి తీసి కొన్నవికావు. ఇవి తీసికొని గొప్పవా రవండి, సుభపడండి'.

ఆమె సంతో నించిందించడంకు చాలా కోపం వచ్చింది పాపాకి.

'నిజంగా మీరే సంపారులై, ఆయన భార్య వలే బుజుటిశాకుండా అడుపు అజ్ఞల్లో ఉంచుకోవలసుపంటాను. నేను మీ ఆయన్ని రమ్మనలేదు. ఆ యన నే వచ్చారు.'

ఆ స్త్రీ కళ్లు తుడుచుకుంటూ ఆ నగలు పుచ్చుకుంటుంది.

'ఇవి చాలవు. పీటి ఖరీదు 500 రూపు ల్కుకన్న యెక్కువ ఉంటవు. ఇంకా కావాలి' అంటాడు.

పాపా ఏం ఆలోచించకుండా డ్రా యరు లాగిశున్నవి తీసి అనిన చేతులో పడేస్తూ.

'ఇంకేం లేవు. కావలిస్తే జరుగుళ్ళు వచ్చుండు.'

ఆ స్త్రీ నిట్టూర్పి ఆనమీ కనులలో భద్రపరచి కిట్టుడు మనకం నా ఇల్లిపో యింది, తలుపుతీసికొని నికోలాస్ పెట్రో నిస్ బయటకు వచ్చాడు.

పాపా 'మాటు నాకేం ఇచ్చారని' గట్టిగా అనిపింది. నికోలాస్ మొహం పాలిపోయింది. కళ్లల్లో నీళ్ళ తిరిగింది. ఏమో మ్రింగిన వాడిలా బాధ పడుతు న్నాడు.

'మాకేం ఇచ్చావు, నాకు?' అని మళ్ళీ గద్దించింది పాపా.

'దానికేలే - పాపం నీ దగ్గర ఎంత కింద బడింది.'

'నేనడిగిన దానికి జవాబియ్యకుండింది, పాపా, 'అంత గౌరవ కుటుంబీకురాలు, అంత అభిమానవతి, నీదగ్గర ఎంత కిం పడింది! కాళ్లమీద - అయ్యో నీకాళ్ల మీద పడ్డానికి కూడా సిద్ధపడింది! పాపం, అభిమాన తంపుకుని ఎలా నుట్లాడింది. ఈ గొడవకి, ఇంత రభసకి నేనే కారణం. నాకూనాకొన్నిగా ఈ గంధ్ర గోళుమంతా. నేను చేసిన తప్పు క్షమించడానికి వీలు లేదు. నేనే క్షమించలేను ఈ తప్పుని!

ఛీ! కీచులాలా! నాచ్చగుంది పో అవ రేలు! - పాపాని ఒక్క లోపు త్రోశాడు.

చేయుము తలకి ఆన్ని

'అయ్యో! కాళ్ల మీద పడవానికి సిద్ధ పడింది. అంత అభిమానవతి అలా మాట్లా డానికింత బాధ పడింది' - ఆ మె ఈ పిస్థితికి కారణానికి కారకుడిని నేనే,

లోపలగా బట్టుల దేశికొని తలుపు దగ్గర ఉన్న పాపాని ప్రక్కకు నెట్టి తలుపు తీసికొని పరవరా పెర్లిపోయాడు' ఆలోచించ కుండా వగలు,ఇచ్చేసేయకుకి ఆమె బాధ పడ్తోంది. కాని ఇతని చర్య మరింత లోపైంది. ఇంకకు మూడ్లు కేరం ఒక పెద్ద ఇంగ్ కారణం లేకుండా చాదతిన్న లేచి పోగాడు. అది జ్ఞాపకం రాగానే ఏడుపు పట్టలేక గట్టిగా ఏడుస్తోందామె.

పెద్దాపురం తాలూకా తుపాను భీభత్సం

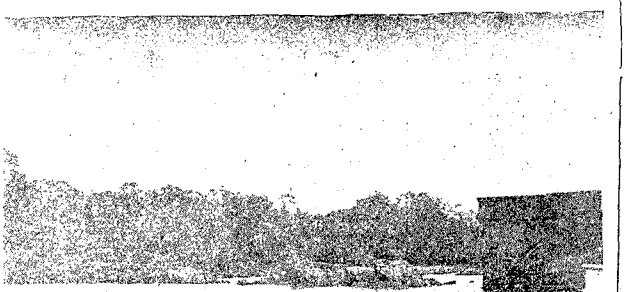

పెద్దాపురం తాలూకా తుపాను భీభత్సం - కూలిపోయిన ఎర్రవరం వంతెన

పెద్దాపురం తాలూకాలో వరదపాలైన పంటభూములు.

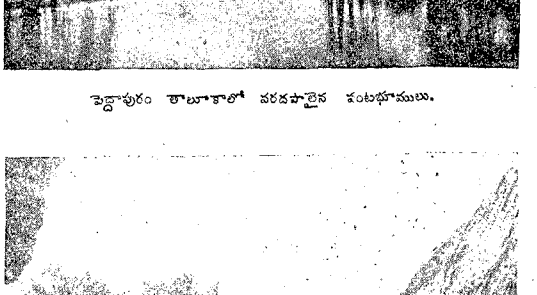

పెద్దాపురంలో మునిగిపోయిన యింట్లు

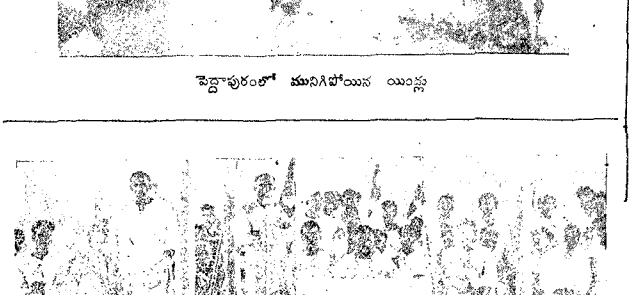

చీరాలలో జరిగిన చెన్నరాష్ట్ర చేనేత కాంగ్రెసు మహాసభ

పనికిరాని మనిషి

(11-వ పేజీ తరువాయి)

చదు. ధైర్యంగా ముందుకు నడవాలి. ధైర్యమే ధనం. భవమే ధైర్యం.

అబ్బే అంతేమీ చేయడమేమిటా?

ఛీ ఇంక చచ్చుపీనుగ వదకోలేదు. అసలుఇంకుల మనంచేసిన తప్పేమంటే? తుష్టిపరాకడం చేయాలే పంటలు కుళ్ళి పుయ పోవటంలేదుగానీ అలాగే పురుగులు పట్టేయాయ కొంటారు. ఒకోక్కప్పుడు వాళ్ళు వాటికిరుగుడుగా దాచియ్యొచ్చు. అప్పుడు ఆవనుకులు చచ్చగాలాని గిడ్డంగు లలో నిలవేసి తలలదెట్టేస్తాం. ఇసలల ఇన్సూరెన్సువాళ్ళు వద్దా లాభం కొట్టా చ్చు. ఆకలి మిగిలిన చదుకు నిలవా హెచ్చి అలాగకూడ చుంగ్రు లాభం తియ్యొచ్చు. ఒక్కదెబ్బని రెండు పిట్టలు కొట్టేస్తామన్నమాట.

ఏమిటిరా ఇలాంటి దారి రాలు చెప్పు తున్నావు. పిట్లరులా అయిపోతున్నా నేమిటి?

ఛీ. పిట్టరేమిటి; వాడికి వర్తకం తెలియదురా బాబ్జీ. తెలిసుండాలంటే నీకలు కోలెయ్యాలి. మేకన్నే పులుల్లా ఉం డాలి. కొప్పు తగలకుండా పని జరుపుకో వాలి.

నేనిలాంటి మాటలెప్పుడూ వినలేదు. ఇదేం వర్తకంరా?

ఇందేం వర్తకమో నీకూ తెలుసు. కాని కొంచెంజాస్తీ అయ్యేప్పటికి జంకుతున్నా వు. చిన్న వాపారంలో కొన్ని ప్రాణాలే పోతాయ్. అలాంటప్పు డెలాంటి ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించి నిలబడ గలరామా అడ ధైర్యంతో పెద్ద వ్యాపారంలో పెద్ద తరవాగా ప్రాణాలు పైకి పలాయనం చేసే టప్పుడు నిలబడి ఆ ధైర్యాన్ని, ఆ కార్య దీక్షను ప్రదర్శించాలి. ఇదుమహాపరుషజ్ఞం రా బ్రదర్. ధనంచేతన ధనలేదు.

నీకు మతిలోయిందా పిచ్చిపట్టుకుందా? నీకు పోయినమతి, నీకుపట్టినపిచ్చెలా ఇది. మాదు. మనం ఇలాంటివనులు చేసే ప్పుడు ఒక్కొక్కప్పుడు ఎంత ధనాన్నైనా వెచ్చించవలసి ఉంటుంది. అప్పుడ ప్పుడు మనం మనిషాడ అయిపోవలసిన స్తుంది. అయినాపరే మనం నిలబడగలగాలి. కొన్నిసమయాలలో ఇలాంటిపనులకు స్త్రీ అనుకూల పరికరాలుగా ఉపయోగించు కోవాలి. ఉరికంబానికిఎక్కవలసివచ్చినా సహించాలి. ఇలాకొంతమంది మనలోపల వర్తకుల ప్రాణాలు అడుతూ అయిపోతే గాని ఈ ఉద్యమం రూపుకట్టదు.

ఇదేం ఉద్యమంరా!

ఇదేమిటో నీకు తెలియదూ? ఇదివల్ల బజారోద్యమం. నల్ల అంటే రక్తం. రక్తం లేకపోతే మనిషిలేదు. నల్లబజారు లేకపోతే వర్తకంలేదు.

అబ్బ. ఎందుకురా ఈకూరడాబెబ్బలు. నీకొంతతెలివిత్వం వచ్చేసింది.

నా అలాధేయుడవతా వేమిరా. మన మేరే తప్పవేళాం. ప్రాణస్థులు అనిచెబా మని ఎవరికి తెలుస్తుంది. పంటలు మనవల్ల పాడైపోయాయని ఎవరనుకుంటారు. మన దగ్గర పరుకు ఉంటుంది. అడ్డ నాకొద్దిగా ఉంటుంది. వాళ్లకు కావాలి. అంటేక మన్న దగ్గఱకురావాలి. వస్తారు. ధర ఎంత అంటారు. ఇంతనిచెప్తాం. వాళ్లకువచ్చితే కొన్నుక్కుంటారు. లేకపోతే లేదు. ఇందు లో మనం చేసేనేముంది? మన తప్పే ముంది?

అబ్బ! నాసంబెల్ని తినేశావు. ఇక నాకరాబాబూ!

ఇదిగో మళ్ళీ మొదటికే వస్తున్నావు. అన్నింటికీ దేవుడే ఉన్నాడు. ఎందుకూ ఇదయిపోతావ్.

ఉచ్చి ఛీ ఇంత అధమాధమంగా మాట్లాడ తావనుకోలేదు. క్రియాయూపందాల్చుకో యే ఎతత్కార్యటి ఉద్దేశాలను పాతకూర్చే శావు. నీజాగికి నువ్వు ఎందుకూ పనికి రావు.

(నవ్వుతో) నిజమే. నిజంగా నన్నెం దుకూ పనికిరాకుండా చేశావు అయిదు నిమిషాల్లో.

చీరాలలో జరిగిన చేనేత కాంగ్రెస్ మహాసభ స్వాగతోపన్యాసకులు. శ్రీ అక్కల రోటయ్య.

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, No.7, Thambu Chetty St. Madras

మూలం: చెకోవ్ అనువాదం: పుతలీబాయి